

Curs

Literatura llatina

Presentació

La llengua grega i la llatina, com també la literatura que conreen grecs i romans, són un component significatiu, un element constituent, de la nostra herència cultural. D'una banda, gran part del lèxic de què ens servim cada dia té l'origen en aquestes llengües, que hem, per tant, interioritzat fins i tot sense ser-ne conscients. D'altra banda, molts dels temes que encara avui són el fonament de la nostra producció literària, musical i artística es remunten fins als autors grecs i llatins, que els tractaren en el seu moment per atorgar-los una fesomia pròpia, uns continguts i unes formes de qualitat elevada.

Cal, per tant, tornar al clàssics, beure de les fonts primordials, no tan sols perquè ens ensenyin que, en essència, grecs i llatins eren persones prou semblants a nosaltres —amb angoixes, dubtes, plaers i joies que ens són comuns i que expressem de forma similar—, sinó també perquè les seves creacions (lingüístiques i literàries) són tan riques i inexhauribles que cada època, cada individu, hi pot pouar de nou (i tantes vegades com vulgui) per extreure'n idees i coneixements capaços d'interpel·lar amb força tot allò que som, tot allò que pensem, tot allò que diem i tot allò que fem.

Una mirada a la literatura llatina pot resultar, doncs, molt útil per establir ponts entre els temes antics i les qüestions d'actualitat, alhora que ens pot ajudar a conèixer millor aquesta part del nostre patrimoni i tradició culturals que ara sovint no es tracta a l'escola, que és tant com dir que de vegades s'obvia i es menysté, fet que comporta el perill de l'oblit.

Vinculacions

Aquest curs forma part del curs més general **Llengües i literatures clàssiques (I). Introducció pràctica al grec i al llatí. Aproximació per gèneres a les lletres grecoromanes**. Si desitgeu conèixer el curs complet sol·liciteu-nos el programa extens, on s'explica tota la programació.

Professora

Mònica Miró Vinaixa

Llicenciada en Filologia Clàssica (Llatí) i en Filologia Romànica (Francès). Màster en Història de les Religions. Professora de literatura i d'escriptura creativa (gèneres narratius i autobiogràfics) a l'Escola d'Espectura de l'Ateneu Barcelonès.

Informació pràctica

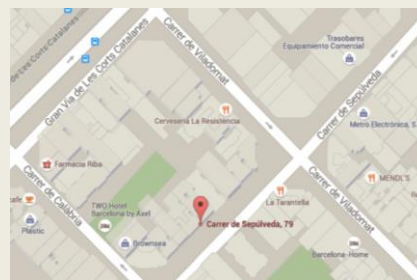
Lloc

Arqueonet

C/ Sepúlveda 79 - 08015 Barcelona

Metro: Línia 1 Rocafort

Bus: H-16, parada Sepúlveda-Viladomat

Data i hora

Els dimecres, del 31 de gener de 2018 al 25 d'abril de 2018.

De 17.45h a 19.15h

11 sessions

Preu

175 €

Inscripció

Per qualsevol de les següents vies:

- **Per la web:** accedint a l'enllaç: http://www.arqueonet.net/cat_contacte.html
- **Per e-mail:** enviant un e-mail a arqueonet@arqueonet.net, indicant l'activitat a la que us voleu inscriure, el nom i cognoms, l'e-mail i el telèfon de contacte
- **Per telèfon:** als números 937423014 ó 667013352
- **Presencialment:** a Arqueonet, C/Sepúlveda 79 de Barcelona

Programa

11 sessions:

1. La literatura llatina: visió de conjunt

Què entenem per literatura llatina. Etapes històriques. Els orígens de la literatura llatina. La definició de gènere literari. La determinació dels gèneres literaris. Els gèneres literaris de la literatura llatina. Tòpics cèlebres de la literatura llatina: el vi com a motiu d'inspiració poètica, la lloança de l'edat d'or, l'exhortació al gaudi del present (carpe diem), l'elogi de la vida retirada (beatus ille), la preuada moderació (aurea mediocritas), el paisatge idíl·lic (locus amoenus), etc.

2. La poesia èpica

Autors èpics llatins principals: L'Eneida de Virgili i Les Metamorfosis d'Ovidi. Èpica pseudohistòrica i èpica mitològica. Temes de la poesia èpica. Tècniques i motius de la poesia èpica. Pervivència de la poesia èpica.

3. La poesia bucòlica

Autors bucòlics llatins principals. Temes de la poesia bucòlica. Tècniques i motius de la poesia bucòlica. Pervivència de la poesia bucòlica.

4. La poesia lírica

Autors lírics llatins principals: Catul i Horaci. Temes de la poesia lírica. Tècniques i motius de la poesia lírica. Pervivència de la poesia lírica.

5. La sàtira i la poesia epigramàtica

La sàtira. Autors satírics llatins principals: Horaci, Juvenal i Persi. Temes, tècniques i motius de la sàtira. Pervivència de la sàtira. La poesia epigramàtica. Epigramistes llatins principals: els llibres d'epigrames de Marcial. Temes tècniques i motius de la poesia epigramàtica. Pervivència de l'epigrama.

6. La poesia elegíaca

Poetes elegíacs llatins principals: Properci, Tibul i Ovidi. Temes de la poesia elegíaca. Tècniques i motius de la poesia elegíaca. Pervivència de la poesia elegíaca.

7. El teatre

La tragèdia: Sèneca. La comèdia: inspiració grega i gràcia romana. Comediògrafs llatins principals: Plaute i Terenci. Temes i estructura de la comèdia llatina. Personatges de la comèdia llatina. Pervivència de la comèdia llatina.

8. La historiografia

L'annalística republicana. La monografia històrica: Sal·lusti. El comentari bèl·lic: Cèsar. L'Ab urbe condita de Titus Livi. La historiografia imperial: Tàcit.

9. La filosofia i les disciplines científiques

El pensament romà: els camins de la felicitat. Epicuris i estoics. L'obra filosòfica de Ciceró. L'obra filosòfica de Sèneca.

10. L'eloqüència: oratòria, retòrica i poètica

La importància de la paraula a l'antiga Roma. El fòrum. Oratòria: Els discursos de Ciceró, els panegírics. Retòrica: els tractats de retòrica de Ciceró i la Institució oratòria de Quintilià. Qüestions de poètica. Llibertat d'expressió i exercicis retòrics en època imperial.

11. La narrativa de ficció

Podem parlar d'una novel·la llatina? El Satiricó de Petroni. Les Metamorfosis d'Apuleu. Pervivència de la narrativa llatina.